Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XLV.

wydana i rozesłana
w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 21. Kwietnia 1850, w wydaniu niniejszem dwujęzykowem
27. Maja 1850.

142.

Rozrządzenie ministerstwa finansów z dnia 18. Kwietnia 1850,

moc mające dla krajów koronnych, oprócz Węgier, Siedmiogrodu, Kroacyi, Slawonii, województwa Serbskiego i banatu Temeskiego, Dalmacyi i królestwa Lombardzko-Weneckiego,

względem składania zeznań i postępowania z takowemi w celu wymierzania podatku od dochodu.

Różne podania, względem układania zeznań do wymierzenia podatku od dochodu wniesione, Rada ministrów uważnie roztrząsała. Zasadzają się one po największej części na suppozycyach, tak z osnową jak z jasnym zamiarem ustawy nie zgadzających się. W szczególności podania kapitału do prowadzenia przeznaczonego przy przedsiębiorstwach, zasadzających się na korzystne użycie kapitału, tudzież podania liczby zatrudnionych osób pomocniczych żąda się tylko jako zaradczego środka do osądzenia stósowności zeznanej kwoty a nie jako mierzydła do wyznaczenia dochodu. Także i względem summy kapitału do prowadzenia służącego, w podatkującem przedsiębiorstwie, użycie mającego, nie ma mowy o dochodzeniu jaka część onegoż własność fatenta lub dług przeciw trzeciemu stanowi. Przez wypośrodkowanie kapitału w przedsiębiorstwie objętego nie może więc kredyt fatenta zagrożonym być. To rozporządzenie, że prawdziwość zawartych w zeznaniu podań miasto przysięgi stwierdzonem być musi, istotnie tym dodatkiem ograniczone jest, iż stwierdzenie zeznania tylko wedle najsumienniejszego przeświadczenia podatkującego nastąpić ma.

Przytem mu dozwolono, jeżeliby niektóre z żądanych podań albo wcale nie, albo nie z zupełną pewnością zrobione być mogły, okoliczność tę jako i przeszkody dokładnemu podaniu przeciwne w uwadze do zeznania nadmienić i tem się przeciw nieprawdziwemu ułożeniu zeznania swego zabezpieczyć.

Co do rozpoznania zeznań i ustanowienia należytości podatkowej już pierwotnie władzom i innym osobom, przy takowych czynnościach urzędowych do działania po-

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XLV. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 21. April 1850,
in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 27. Mai 1850.

142.

Erlass des Finanzministeriums vom 18. April 1850,

wirksam für die Kronländer, ausser Ungarn, Siebenbürgen, Croatien, Slavonien, der serbischen Wojwodschaft und dem Temeser Banate, Dalmatien und dem lombardisch-venetianischen Königreiche,

über die Einbringung und Behandlung der Bekenntnisse zur Bemessung der Einkommensteuer.

Verschiedene Eingaben, die rücksichtlich der Abfassung der Bekenntnisse zur Bemessung der Einkommensteuer eingebracht wurden, sind von dem Ministerrathe einer aufmerksamen Erwägung unterzogen worden. Dieselben beruhen grossentheils auf Voraussetzungen, die mit dem Wortlaute und der deutlichen Absicht des Gesetzes nicht im Einklange stehen. Insbesondere wird die Angabe des Betriebscapitales bei Unternehmungen, welche auf die nutzbringende Verwendung eines Capitales gegründet sind, dann der Anzahl der beschäftigten Hilfsarbeiter nur als ein Behelf zur Beurtheilung der Angemessenheit des einbekannten Betrages und nicht als der Masstab zur Bestimmung des Einkommens gefordert. Auch ist keine Rede davon, in Absicht auf die Summe des Betriebscapitales, das in einer steuerpflichtigen Unternehmung Verwendung findet, zu untersuchen, welcher Theil desselben Eigenthum des Fatenten sei, oder eine Schuld gegen einen Dritten ausmache. Durch die Ermittlung des in einer Unternehmung begriffenen Capitales kann also der Credit des Fatenten nicht bedroht werden. Die Anordnung, dass die Richtigkeit der in dem Bekenntnisse enthaltenen Angaben an Eidesstatt bekräftigt werden müsse, wird durch den Beisatz wesentlich eingeschränkt, dass die Bekräftigung des Bekenntnisses nur nach bestem Wissen und Gewissen des Steuerpflichtigen Statt zu finden hat.

Zudem ist ihm gestattet, wenn einige der geforderten Angaben entweder gar nicht, oder nicht mit voller Bestimmtheit gemacht werden können, diesen Umstand und die entgegenstehenden Hindernisse einer genauen Angabe in der Anmerkung zu dem Bekenntnisse aufzuführen, und dadurch sich gegen eine unrichtige Auffassung seines Bekenntnisses zu verwahren.

In Absicht auf die Prüfung der Bekenntnisse und die Feststellung der Steuergebühr sind gleich ursprünglich den Behörden und allen Personen, die bei diesen Amtshandlungen einzu-

wołanym, najściślejsze dano przykazy, i ogólnie potrzebne urządzenia zaradcze zaprowadzono, nie tylko aby osiągnąć zachowania tajemnicy co do wszelkich w zeznaniu objętych podań, ale też aby oraz zapobiedz wszelkiemu napastnemu wtrącaniu się w stosunki podatkujących i ich zarobkowania.

W ogólności przeto już od postanowień Najwyższego patentu z dnia 22. Października 1849 jako i wykonawczego przepisu z dnia 11. Stycznia 1850 względem układania i rozpoznawania zeznań odstąpić nie można.

Owszem wykonanie tychże względem owych podatkujących, których zeznanie wywołuje ważne powątpiewania przeciw prawdziwości podań, w niem zawartych, władzom pozostawić należy nie tylko ze względów na nader zajęte finansy państwa, lecz też i z powodów sprawiedliwości, aby nastąpiło równomierne podatkujących opodatkowanie w stosunku rzeczywistego ich dochodu, i aby nierzetelny podatkujący nie korzystał ze szkodą tak państwa jak stron sumiennych.

Radzie ministrów atoliż bardzo przyjemno jest w urządzeniu zeznań dozwolić wszelkiego ulżenia, jakie się z celem podatku od dochodu, i właśnie namienionem uwzględnieniem sprawiedliwości połączyć daje, i — jakto bez tego już przez dokładne objaśnienia władz nastąpiło — dla rozpoznawania zeznań przepisać postępowanie, podatkujących przeciw nadużyciu ich podań zaspokające.

To więc zważywszy, wydają się postanowienia następujące:

Owym podatkującym, którzy prowadzą podlegające jakie podatkowi zarobkowemu przedsiębiorstwo i cechę albo ogólnie korporacyą tworzą, lub też nie należąc do cechy albo trwałej jakiej korporacyi, przy jednostajnem prowadzeniu zatrudnienia połączają się w celu spólnego zeznania dochodu, swego dozwolonem być może, by od tego zatrudnienia spólnie swoj dochód zeznali. Takowe spólne fassye podług przyłączonych wzorów A i B dziać się winny. Wzór A przeznaczony jest najpierwej dla rzemiosł i takowych zatrudnień, których dochód na osobistym zarobku przez pracę zasadza się, i w którym kapitał, w przedsiębiorstwo włożony, podrzędny tylko udział ma.

A B.

Drugi wzór przysłuża handlującym, fabrykom, i ogólnie tym zatrudnieniom, których celem zyskowne jest użytkowanie z kapitału przez użycie robyty. W tych tabelach wyszczególnić się ma liczba robotników pomocniczych wedle teraźniejszego ich stanu, tudzież czysty dochód, jaki podług najsumienniejszego przeświadczenia podatkującego na rok 1850 ocenionem być może.

W tabeli podług wzoru B musi nadto podanym być roczny surowy (brutto-) dochód, t. j. dochód, jaki przynosi sprzedaż wyrobów lub towarów, albo ogólnie prowadzenie zatrudnienia wedle wypadłości ostatnio-przeszłego roku bez potrącenia kosztów prowadzenia. Kwoty w ten sposób podane podpisem podatkującego w przeznaczonym ku temu oddziale tabeli stwierdzone być mają. Zapełnione tabele przez przełożonych cechy, lub przez wydział, przez podatkujących, żadnej korporacyi nie stanowiących, do tej czynności wybrany, podpisane, i władzy ku odbieraniu i

wirken berufen sind, die gemessensten Weisungen ertheilt, und überhaupt die erforderlichen Vorkehrungen getroffen worden, sowohl um die Geheimhaltung aller in den Bekenntnissen begriffenen Angaben zu erzielen, als auch jedem vexatorischen Eindringen in die Verhältnisse der Steuerpflichtigen und ihres Erwerbes zu begegnen.

Im Allgemeinen kann daher zwar von den Bestimmungen des Allerhöchsten Patentes vom 29. October 1849 und der Vollzugsvorschrift vom 11. Jänner 1850 über die Abfassung und Prüfung der Bekenntnisse nicht abgegangen werden.

Die Handhabung derselben muss vielmehr rücksichtlich der Steuerpflichtigen, deren Bekenntniss wichtige Bedenken gegen die Richtigkeit der darin enthaltenen Angaben hervorruft, den Behörden nicht bloss aus Rücksichten für die ungemein in Anspruch genommenen Reichsfinanzen, sondern auch aus Beweggründen der Gerechtigkeit vorbehalten bleiben, damit eine gleichmässige Belegung der Steuerpflichtigen in dem Verhältnisse ihres wirklichen Einkommens Platz greife, und nicht der unredliche Steuerpflichtige zum Nachtheile des Staates und der gewissenhaften Parteien begünstiget werde.

Dem Ministerrathe ist es gleichwohl sehr willkommen, in der Einrichtung der Bekenntnisse jede Erleichterung, die sich mit dem Zwecke der Einkommensteuer, und der eben bemerkten Rücksicht der Gerechtigkeit vereinigen lässt, zu gestatten, und — wie es ohnehin bereits durch ausführliche Belehrungen der Behörden geschehen ist — für die Prüfung der Bekenntnisse ein den Steuerpflichtigen gegen den Missbrauch ihrer Angaben Beruhigung gewährendes Verfahren vorzuzeichnen.

In dieser Erwägung werden folgende Bestimmungen erlassen:

1. Denjenigen Steuerpflichtigen, welche ein der Erwerbsteuer unterliegendes Unternehmen betreiben, und eine Innung oder überhaupt eine Körperschaft bilden, oder ohne einer Innung oder bleibenden Corporation anzugehören, bei gleichartigem Geschäftsbetriebe sich zum Behufe der gemeinschaftlichen Einbekennung ihres Einkommens vereinigen, kann gestattet werden, ihr Einkommen von dieser Beschäftigung gemeinschaftlich einzubekennen. Solche gemeinschaftliche Fatirungen haben nach den beiliegenden Mustern A. *und* B. *zu geschehen.* A. B.
Das Muster A. *ist zunächst für Handwerke und solche Beschäftigungen bestimmt, deren Ertrag auf dem persönlichen Erwerbe durch Arbeit beruht, und an welchem das in die Unternehmung gelegte Capital einen nur untergeordneten Antheil hat.*

Das andere Muster eignet sich für Handeltreibende, Fabriken, und überhaupt Beschäftigungen, welche auf die gewinnbringende Benützung des Capitales durch Anwendung der Arbeit gerichtet sind. In diesen Tabellen ist die Anzahl der Hilfsarbeiter nach ihrem gegenwärtigen Stande und das reine Einkommen, wie solches nach dem besten Wissen und Gewissen des Steuerpflichtigen für das Jahr 1850 angeschlagen werden kann, aufzuführen.

In der Tabelle nach dem Muster B. *muss nebstdem die jährliche Roh- (Brutto-) Einnahme, d. i. die Einnahme, die der Absatz der Erzeugnisse oder Waaren, oder überhaupt der Geschäftsbetrieb nach dem Ergebnisse des letztabgewichenen Jahres ohne Abzug der Kosten des Betriebes abwirft, angegeben werden. Die auf diese Art angegebenen Beträge sind durch die Unterschrift des Steuerpflichtigen in der dazu bestimmten Abtheilung der Tabelle zu bekräftigen. Die ausgefüllten Tabellen werden von den Vorstehern der Innung oder dem von den Steuerpflichtigen, die keine Körperschaft bilden, für diese Handlung gewählten Ausschusse*

rozpoznawaniu zeznań ustanowionej. wraz z uwagami, które może do wyjaśnienia podań i względem prawdziwości tychże ostatnich jako stosowne się ukazują, podane będą.

2. Co do dochodu z fabryk lub innych zatrudnień przemysłowych, których dochód podług pewnych rzeczywistych stosunków, n. p. przy przędzalniach podług liczby wrzecion, przy rafineryach cukru podług ilości wyrobionego cukru surowego i t. p. z dostateczną dokładnością ocenionym być może, dozwala się, fassye na podstawie tego rzeczywistego stosunku ułożyć, to jest: zamiast wyszczególnienia kapitału do prowadzenia przeznaczonego i trzechletniego dochodu i wydatku sumiennie podać rzeczywisty ten stosunek wedle teraźniejszego stanu, tudzież wymiar, podług którego dochód, podatkowi podległy, na tej podstawie wymierzonym być ma.

3. Także można professyonistom, żadnych z tych obu ulżeń nie używającym, a chcącym zeznanie swe pojedyńczo podawać, upuścić podanie kapitału do prowadzenia zatrudnienia służącego, tudzież dochodu i wydatku na trzy lata, i stwierdzenie miasto przysięgi, jeżeli ciż surowy (brutto-) dochód swego zatrudnienia, jaki w ciągu ostatnio-przeszłego roku wypadł, i stosunek w jakim czysty dochód do surowego stoi, sumiennie podają.

4. Każdemu podatkującemu, przy którego zeznaniu te ulżenia zastósowane być mogą, do woli zostawia się, zrobić z nich użycie albo ułożyć zeznanie podług postanowień, przepisem wykonawczym powszechnie obowiązujących.

5. Jeżeli władza uznaje, że dochód w zeznaniu, z użyciem tych ulżeń ułożonem, nie stósownie podano, i bez podniesienia do wymierzenia dochodu od podatku nie sposobi się, natenczas podatkujący wezwany być ma, któremu wytknąć należy wątpliwości, przeciw prawdziwości zeznania ukazujące się. Jeżeliten nie wyjaśni wątpliwości tych albo nie przychyli się dobrowolnie do stosownego ulepszenia zeznanego dochodu, tedy władza od niego żądać ma, ażeby następ nie wniósł podania, jakie rozrządza wykonawczy przepis, i stwierdził ich prawdziwość sposobem, tymże przepisem nakazanym.

6. Przy rozprawach, które władza z podatkującym względem wątpliwości przeciw wniesionym zeznaniom ustnie odbywa, nie mają być przytomnymi,—jeżeli sobie tego podatkujący sam nie życzy—mężowie zaufania lub inni znawcy rzeczy.

7. Mężom zaufania, lub innym znawcom rzeczy, których zdania zasięgnąć władza widzi się spowodowaną, zawsze przedłożone być mają pewne pytania względem rzeczywistych do osądzenia zeznania służących stosunków i tychże zastósowania do przypadku, o który chodzi, nie komunikując im samego zeznania do wglądnienia, ani też im treści tegoż nie wyjawiając.

8. Podatkującym przystoi przy rozprawach na ich zeznania oznaczyć znawców rzeczy, o których wysłuchanie upraszają. Władza ma dać miejsce zasięgnieniu zdania tychże znawców rzeczy, nie jest atoliż przez to przeszkodzoną przybierać także innych znawców rzeczy i ich zdania zasięgać.

Krauss m. p.

unterschrieben, und der zur Uebernahme und Prüfung der Bekenntnisse bestellten Behörde mit den Bemerkungen, die sich allenfalls zur Beleuchtung der Angaben und in Absicht auf die Richtigkeit der letzteren als angemessen darstellen, überreicht.

2. Ueber das Einkommen von Fabriken oder anderen Gewerben, deren Ertrag nach bestimmten thatsächlichen Verhältnissen, z. B. bei Garnspinnereien nach der Zahl der Spindeln, bei Zuckerraffinerien nach der Menge des verarbeiteten Rohzuckers u. dgl. mit genügender Genauigkeit veranschlagt werden kann, ist es zulässig, die Fassion auf der Grundlage dieses thatsächlichen Verhältnisses einzurichten, das ist: statt der Aufführung des Betriebscapitales und der dreijährigen Einnahme und Ausgabe dieses thatsächliche Verhältniss nach dem gegenwärtigen Stande, und das Mass, nach welchem das steuerbare Einkommen auf dieser Grundlage zu bemessen ist, gewissenhaft anzugeben.

3. Auch kann den Gewerbetreibenden, die keine der beiden Erleichterungen benützen, und die ihr Bekenntniss einzeln einzubringen wünschen, die Angabe des Betriebscapitales, dann der Einnahme und Ausgabe für drei Jahre, und die eidesstättige Bekräftigung erlassen werden, wenn sie die Roh- (Brutto -) Einnahme ihres Geschäftes, wie sich solche im Laufe des letztabgewichenen Jahres ergab, und das Verhältniss, in welchem der Reinertrag zu der Roheinnahme steht, gewissenhaft angeben.

4. Jedem Steuerpflichtigen, bei dessen Bekenntnisse diese Erleichterungen anwendbar sind, steht es frei, von denselben Gebrauch zu machen, oder das Bekenntniss nach den durch die Vollzugsvorschrift allgemein vorgeschriebenen Bestimmungen einzurichten.

5. Erkennt die Behörde, dass das Einkommen in einem mit Benützung dieser Erleichterungen verfassten Bekenntnisse nicht angemessen angegeben, uud ohne Erhöhung zur Bemessung der Einkommensteuer nicht geeignet sei, so soll der Steuerpflichtige vorgeladen werden, und es sind ihm die Bedenken, die sich gegen das Bekenntniss ergeben, vorzuhalten. Klärt er diese Bedenken nicht auf, oder versteht er sich nicht freiwillig zu einer angemessenen Aufbesserung des einbekannten Einkommens, so hat die Behörde von ihm zu fordern, dass er die Angaben, welche die Vollzugsvorschrift anordnet, nachträglich einbringe, und deren Richtigkeit auf die mit derselben Vorschrift geforderte Art bekräftige.

6. Bei den Verhandlungen, die von der Behörde mit dem Steuerpflichtigen über die Bedenken gegen die eingebrachten Bekenntnisse mündlich gepflogen werden, haben — wenn es nicht der Steuerpflichtige selbst wünscht — Vertrauensmänner oder andere Sachverständige nicht zugegen zu seyn.

7. Den Vertrauensmännern oder anderen Sachverständigen, welche die Behörde zu vernehmen findet, sind stets bestimmte Fragen über die zur Beurtheilung des Bekenntnisses dienenden thatsächlichen Verhältnisse und deren Anwendung auf den Fall, um den es sich handelt, zu stellen, ohne dass ihnen das Bekenntniss selbst zur Einsicht mitzutheilen oder dessen Inhalt zu eröffnen ist.

8. Den Steuerpflichtigen steht zu, bei den Verhandlungen über ihre Bekenntnisse die Sachverständigen zu bezeichnen, um deren Vernehmung sie ansuchen. Die Behörde hat die Vernehmung dieser Sachverständigen eintreten zu lassen, ist jedoch dadurch nicht gehindert, auch andere Sachverständige beizuziehen und zu vernehmen.

Krauss *m. p.*

Wzór A.

Zeznanie do podatku od dochodu na rok 1850 przez podpisanych w niem podatkujących.

Liczba bieżąca	Imię i nazwisko	Pomieszkanie		Dotychczasowy podatek zarobkowy	Liczba				Ilość (kwota)				Podpis professyonisty	Uwaga.
		w mieście lub na przedmieściu	Nr. Domu		Czeladników	Chłopców (terminujących)	Innych robotników pomocniczych	Razem	czystego dochodu		ofiarowanego podatku od dochodu			
				zlt. r.					zlt. r.	kr.	zlt. r.	kr.		

Muster A.

Einbekenntniss zur Einkommensteuer für das Jahr 1850 von inngefertigten Steuerpflichtigen.

Fortlaufende Zahl.	Vor- und Zuname	Wohnung		Bisherige Erwerbsteuer	Zahl der				Betrag				Unterschrift des Gewerbetreibenden	Anmerkung.
		Stadt oder Vorstadt	Haus-Nr.		Gesellen	Lehrjungen	anderen Hilfsarbeiter	Zusammen	des reinen Einkommens		der angebotenen Einkommensteuer			
				fl.					fl.	kr.	fl.	kr.		

Wzór B.

Zeznanie do podatku od dochodu na rok 1850 przez podpisanych w niem podatkujących.

Liczba bieżąca	Imię i nazwisko	Pomieszkanie		Sposób prowadzenia zatrudnienia	Dotychczasowy podatek zarobkowy	Liczba robotników pomocniczych, jako to:				Ilość (kwota)						Podpis professyonisty	Uwaga.
		w mieście lub na przedmieściu	Nr. Domu						Razem	Rocznego brutto-dochodu		czystego dochodu		ofiarowanego podatku od dochodu			
					złt. r.					złt. r.	kr.	złt. r.	kr.	złt. r.	kr.		

Muster B.

Einbekenntniss zur Einkommensteuer für das Jahr 1850 von inngefertigten Steuerpflichtigen.

Fortlaufende Zahl	Vor- und Zuname	Wohnung		Art des Geschäfts-Betriebes	Bisherige Erwerbsteuer	Zahl der Hilfsarbeiter als:					Betrag						Unterschrift des Gewerbetreibenden	Anmerkung.
		Stadt oder Vorstadt	Haus-Nr.							Zusammen	der jährlichen Brutto-Einnahme (Losung)		des reinen Einkommens		der angebotenen Einkommensteuer.			
					fl.						fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		

Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XLVI.

Wydana i rozesłana
w wydaniu wyłącznie niemieckiem, 28. Kwietnia 1850, w wydaniu wyłącznie polskiem
10. Maja 1850.

158.

Rozrządzenie ministra finansów, z dnia 22. Kwietnia 1850,

ważne dla wszystkich owych krajów koronnych, w których ustawa o stęplach nadana a nakaz stemplowy wydany, tudzież dla Okręgu Krakowskiego,

którem się odracza czas od 1go na 15. Maja roku, od którego postanowienia Najwyższego patentu z dnia 9. Lutego roku, względem należytości od prawnych interesów, dokumentów, pism i czynności urzędowych w zastosowaniu wejdą.

Ze względu na przygotowania, jakich ku wykonaniu przedsięwzięcia, Najwyższym patentem z dnia 9. Lutego 1850 (dziennik praw państwa Nr. 50) zaprowadzonej ustawy co do należytości od prawnych interesów, dokumentów, pism i czynności urzędowych potrzeba, uchwalili także ministrów rozporządzić, iż ta nowo przepisana ustawa z dniem 15. Maja 1850. działać ma, prawo istniejące dotychczas ku temu ustawy wyrażony aż do tego dnia w zastosowaniu pozostać mogą. Ze względem wszystkich postanowień rzeczonego Najwyższego patentu, do początku działania ustawy odnoszących się, dzień 15. Maja 1850. zamiast 1. Maja 1850. wstąpić ma.

Termin, do opłacenia należytości od książek handlowych i przechodzących do 15. Maja 1850. dozwolony, do końca Maja 1850. odracza się.

Krauss m. p.